

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 37/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 20. júna 2001 predbežne prerokoval podnet Ž. K., bytom N., na začatie konania pre porušenie základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 a v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom súdov v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 15 C 409/99 a takto

r o z h o d o l :

Podnet Ž. K. na začatie konania o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 25. apríla 2001 doručené podanie Ž. K., bytom N. (ďalej len „navrhovateľka“), ktorým sa „dožadovala svojich zákonných práv vyplývajúcich z právoplatného dedičského rozhodnutia a vyplatenia 3.521,- Sk s 18 % úrokom z omeškania od 2. apríla 1997“.

Navrhovateľka vo svojom podaní uviedla, že na základe osvedčenia o dedičstve č. k. D 1140/90-60, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 1998, mala získať do svojho vlastníctva po svojej neb. matke finančné prostriedky uložené na sporožirovom účte č. 1031627169/0900 v Slovenskej sporiteľni, a. s., pobočka

Nitra v sume 10 734,30 Sk. Slovenská sporiteľňa však navrhovateľke ako dedičke vyplatila z uvedenej sumy len 7.424,30 Sk s tým, že čiastka 3.521,- Sk bola do dedičstva po jej matke nahlásená omylom.

Navrhovateľka proti Slovenskej sporiteľni, a. s., pobočke v Nitre podala žalobný návrh, ktorým sa domáhala zaplataenia finančnej čiastky 3.521,- Sk.

Okresný súd v Nitre rozsudkom z 22. júna 2000 č. k. 15C 409/99-61 navrhovateľke nevyhovel, jej návrh zamietol. Navrhovateľka sa proti uvedenému rozsudku odvolala, avšak Krajský súd v Nitre rozhodnutím zo dňa 18. júna 2001 č. k. 9 Co 411/00-72 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Navrhovateľka preto podala podnet na ústavný súd, v ktorom sa domáhala „svojich zákonných práv vyplývajúcich z právoplatného dedičského rozhodnutia“.

Keďže podanie neobsahovalo náležitosti, ktoré ustanovuje § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd dňa 10. mája 2001 vyzval navrhovateľku, aby odstránila nedostatky svojho podania a aby predložila splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Súčasne bola poučená, že ak neodstráni nedostatky podania, môže ústavný súd jej podnet na predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľka v lehote stanovenej ústavným súdom na výzvu reagovala prípisom, ktorý bol doručený ústavnému súdu 5. júna 2001, avšak vady podania neodstránila. Vo svojom podaní uviedla, že „došlo k porušeniu dedičského práva fyzickej osoby, ktorá nemá možnosť uplatniť svoje právo pred všeobecným súdom“. Je toho názoru, že „jasná krivda“, ktorú jej spôsobili všeobecné súdy, je dostatočným dôvodom na to, aby „žiadala o pomoc“ ústavný súd, a nevidí dôvod platiť si pri

uplatňovaní svojho práva advokáta. Splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepripojila.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka vytýkané nedostatky svojho podania neodstránila, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde jej podnet odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.